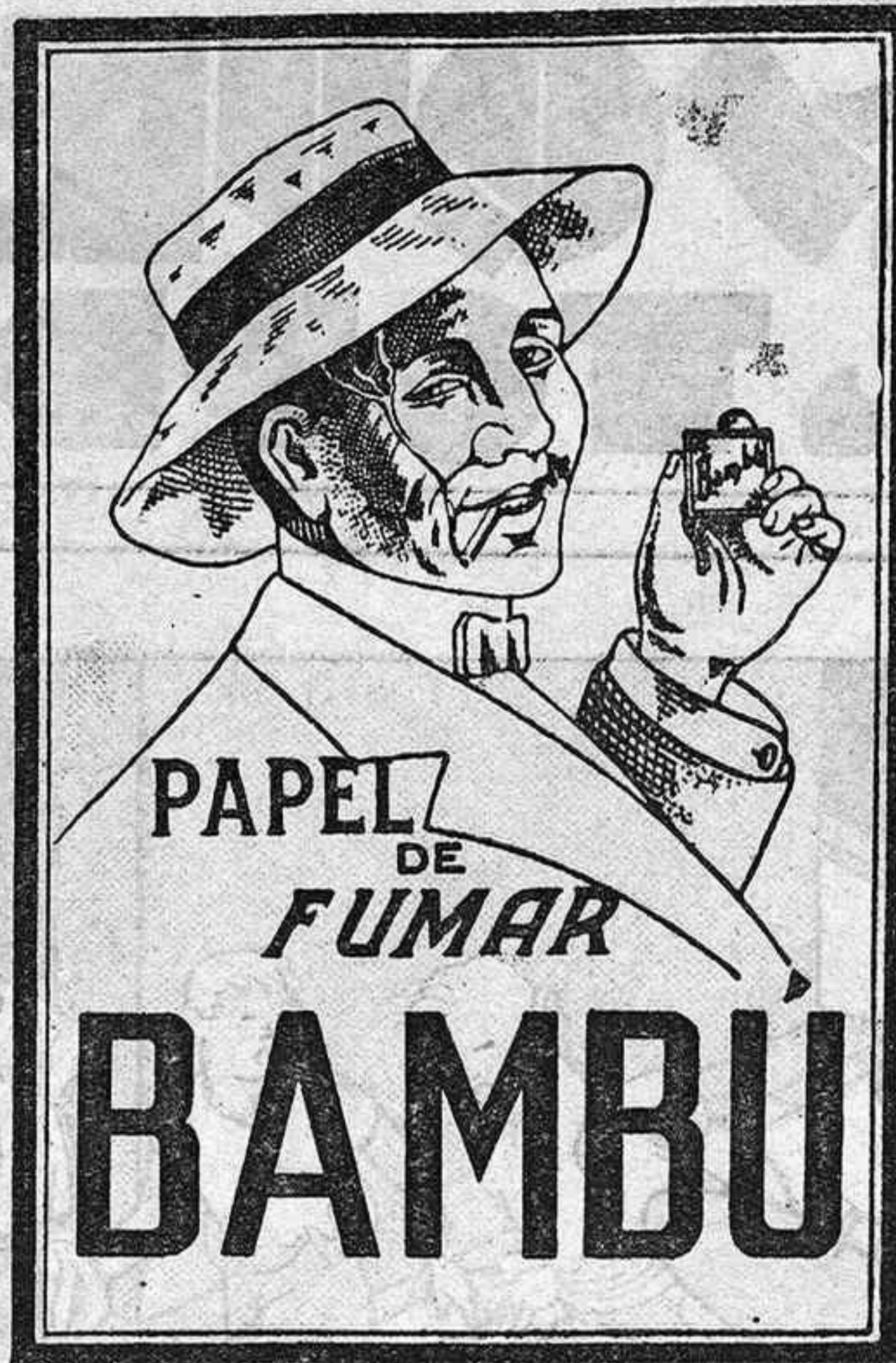

EL ESQUEVELLA

de la TORRATONA

ENTRADA TRIOMFAL DELS CARLINS A BARCELONA

VIES URINÀRIES
Impureses de la sang-Debilitat nerviosa

Prou sofrir inutilment de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries: *Blenorria* (Purgacions) amb totes les seves manifestacions, *uratrítis*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gota* militar, etc. de l'home, *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *cistitis*, *anexitis*, *tuixos*, etc.; de la dona, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb els **Caixets del Doctor Solvré**, als malalts es gaureixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que

necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva malaltia. Venda: 6'60 ptes. caixa.

Impureses de la sang: *Sífilis* (avariosis), *eczemes*, *herpes*, *úlceres varicoses* (llagues de les cames) *erupcions*, *escrofuloses*, *eritemes*, *acne urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb les **Pildores depuratives del Dr. Solvré**, que són la medicació depurativa ideal perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven augmentant-se totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent amb poc temps totes les úlceres, llagues grans, floronsos, supuració de les mucoses, calçada del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant o l'organisme rastre del passat. Venda: 6'60 ptes. flascó.

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *poluacions nocturnes*, *espermatòria*, (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fatiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos*, de la dona i totes les manifestacions de la *Neurastènia*, o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es gaureixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials del Dr. Solvré**. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medul·la i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la juvenesa, per tota mena d'excossos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrem velleja, sense forçar l'organisme, el vigor sexual de l'edat. Venda: pessetes 6'60 el flascó.

Venda en les principals farmàcies d'Espanya Portugal i les Amèriques

NOTA. — Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes, en segells per al franquex a **Officines Laboratori Sókatarg, carrer del Ter, 16, telèfon 50791 S. M. Barcelona**, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament, tractament i guariment de dites malalties.

FERROTXYL
Específic de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la eyacuació prematura (pèrdues seminals); de la feblesa y molt efecàs per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-médulo-genital. Sinérgic i homo-estimulasa de les glàndules intersticials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fosfurs, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUSTITUIBLE PER A RECOPRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratori Farmacològic del Dr. W. Dutrem
Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telèfon 18631

Preu: 21'75 ptes.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Arrepenides, 8 - Telèf. 21361
B A R C E L O N A

Fora de Barcelona:

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

La reacció va endavant

UI podia sospitar un agosarament tan ràpid de les forces reaccionàries?

A dalt de tot, hi han tingut constantment una palanca: «Dretes. Equilibri». Don «Ale» ha representat l'equilibri dretista expressament escollit, i, com és natural, l'equilibració de les dretes és una balança forta al

seu favor. Les dretes estan tan habituades que es governi per elles, que no poden permetre que es governi per als altres.

Unes millores ínfimes a favor de la gent del camp, han convertit en madrilenys fervorosos els ex-catalanistes de l'Institut de Sant Isidre. Una catalanització del Palau de les Balances, ha remogut la bilis castellana dels Jovino, dels Sancho, dels Bonilla, etc. El canvi de Monarquia a República havia d'ésser de nom, segons es veu. Com havia d'ésser de nom la migrada autonomia que ens concediren. Legislació a favor del ric. Un vernís de catalanisme per a cantar lliurement «La Santa Espina». La resta tot com abans i emparat per la bandera nova.

Ja està bé que tot es remogui. Anem vers un nou 14 d'abril. La batalla és imminent. Les mentalitats polítiques—a la caça de simbolismes fàcils—, l'un dia es manifesten a l'Escorial i l'altre dia es manifesten a Covadonga. El Gil Robles—un polític que sembla covat—, s'emporta els «isidros» de casa nostra per fer resorgir amb ells «una Catalunya netament espanyola», o sigui una Catalunya «escorialista», «covadonguista» i troglodítica, amb «senyors» i «esclaus», que passin «germanívolament» el rosari a l'ombra del campanar, quan els «esclaus» surtin rebentats de treballar per l'amo. La separació total d'uns i altres es fa precisa. Els catalans han d'ésser catalans, i els homes d'esquerra han d'ésser d'esquerra. Ja que la classe ha pogut més que la nacionalitat, que, els qui siguin, es quedin amb la classe. Traïdors, han fet precisar—si era possible que es precisés més—, l'odi de l'enemic vers aquesta Catalunya tan republicana. Propietaris, han demostrat que tot el que sigui mermar les seves prerrogatives els porta a la rebel·lia. Allà ells si s'enganxen al passat per a no caure. El passat és branca de figuera, fàcil d'esqueixar. Contra l'empenta del temps i dels corrents nous, a la curta o a la llarga no hi valdran «covadonguismes», ni «escorialismes», remeis i pedaços transitoris, àdhuc en el cas de triomfar momentàniament.

Però aquesta gent, sense adonar-se'n, han fet substancials tres coses: Catalunya, República i Obreisme. I que vagi cridant el senyor Cambó—com cridava—que les dretes necessitaven un partit esquerrà. Devia tractar-se d'un partit esquerrà que els actués de cor, mentre les dretes fessin de les seves.

Tothom ha pogut constatar que els «esquerrismes» de l'Esquerra han estat el millor «Senyor Esteve» possibles. Malgrat això, els habituats a manar, i a munyir, han aixecat el xiscle, s'han posat cendra d'indignació al cap i han anat a agenollar-se davant les banderes que, quan feien «política dita de la Terra», jugaven a treure dels balcons de les seves entitats. La Lliga també coquetejava amb la bandera de l'estel solitari. Ara va a Madrid perquè li arrenqui qualsevol front estret estil Goicoechea, mentre la rabínica «perilla» camboniana, que tots els «isidros» lliguers porten dintre, fa reverències als sòrdits atributs i oriflames pansides dels passats Borbons.

I ja dretes i esquerres es troben cara a cara. La vella política a un cantó: la nova a un altre; al mig resten els indecisos que exigeixen dels nous el que no exigien dels vells i que fan l'ullet a les antigues amors per fer pagar als qui lluiten, no haver-los portat el molt que els demanaven.

Les dretes van amb gola oberta a la cacera d'aquesta massa hermafrodita. Saben que el triomf dels feixismes, italià i alemany, vingué per ella. Les esquerres han de tenir-ho en compte i no deixar-se prendre posicions. Fins avui, els esquerrans han semblat adormits pels sons d'una lira que els posava vibracions harmonioses al seu somni de triomfadors. Sobre tot, per part dels dirigents, s'ha perdut molt temps en digestions d'homenatges i amb contemplacions optimistes rera les finestrelles d'un auto pagat per l'Estat, per la Generalitat o per l'Ajuntament. També s'ha tingut més consideració per a l'enemic que per a l'amic. Es el que ha portat la brunzent poixança inexplicable de les forces reaccionàries.

Creia ningú el 14 d'abril veure altra vegada moixigangues carlines a Barcelona?

Creia ningú possible que un noi Primo de Rivera tornés a ésser personalitat?

Esperava ningú l'aparició dels nostres Hitlers caserners, amb bigoti ratat i el cervell en el mànec del revòlver de la butxaca?

Ningú! Ningú! Sense Catalunya, la invasió bàrbara del passat s'hauria estés a tot arreu. Sense Catalunya, les forces que la República posà a les mans d'un destenyits republicans haurien inutilitzat el canvi revolucionari del 14 d'abril de 1931.

Això sí, ésser catalanista a Catalunya ha pres nou sentit, des d'avui, un sentit de nacionalisme integral, un sentit republicà i un sentit obrerista. La bandera catalana que tapi agrupacions que no tinguin aquest sentit, és un pretext per endossar mercaderia averiada.

Dir avui Catalunya, vol dir esperit nou contra l'esperit espanyol de les Covadongues i dels Escorials. A símbols estantissos, símbols vius. Contra la reacció i el trogloditisme hispànic, el fervor republicà de Catalunya. A l'un cantó els Gil Robles, els Cambó, els Albiñana, els «isidros», els Goicoechea, l'etern fetus, que ha estat Melquiades Alvarez, el Noi Primo de Rivera i en Marc. A l'altre, nosaltres!

Magistrats i jutges volen anar-se'n

Ha corregut la veu que els magistrats i jutges castellans volen demanar el trasllat col·lectiu Ebre enllà.

S'apropa la tardor i els poetes solen cantar elegies a les orenetes emigrants.

Nosaltres prometem un ditirambe, amb música de rumba, per l'emigració de magistrats i jutges castellans, orenetes també, amb blanc i negre.

Tan de bo que 'estiu vinent els trobi amb niu sota el ràfec d'un casal de la Moncloa, niu fet amb deixes del rostoll dels camps de Castella.

Aleshores, aleshores enyoraran Catalunya!

Comença la popularitat del senyor Cirera

Hi ha gent que entra al circ per sorpresa. Veieu un disc blanc. Tot d'un plegat, un cap de clown esqueixa el paper i el pallasso fa la seva presentació.

Consti que hi ha pallassos enfarinats, el que vol dir que porten tarja de pallassos, i pallassos vestits de levita i posat grandiloqüent. La distintiva del pallasso és la sorpresa.

Els pallassos enlevitats i tribunicis no tenen tarja.

En Cirera i Voltà, ha comparegut de sobte al circ polític i ha tret el cap pel cercle de paper, evocant-nos una sortida de l'Albiñana: «Ja he arribat!»

I nosaltres—galiots de la ploma—hem de parlar d'en Cirera i Voltà, que qui sap si en lloc de Voltà es diu «volta'l»!

Sabem que pocs dies abans d'anar a Madrid, en Cirera i Volta'l es féu uns grans retrats per donar als seus admiradors. I que a Madrid els dedicava amb gran efusió als periodistes que els hi demanaven: «Para mis grandes amigos de *El Debate*.» I després pregava els seus «grandes amigos»: «Si es posible, pongan mi retrato al lado del de Gilito Robles y en el mismo tamaño».

La popularitat d'en Cirera i Volta'l ha començat.

El lèxic albiñanesc que empra li promet un llarg avenir a les fileres de «Renovació Espanyola».

A l'Olimpia contractaven

No es tracta de contractes de revista ni de cine. Les contractes que

es feien al local de L'Olimpia eren per anar a Madrid a fer de «propietari isidrista».

—«Apa, enganxi's!»—deien els contractistes—. «Es tracta d'un viatge d'arròs!»

Per aquest «arròs»,—(arròs amb llet).—degué anar a Madrid un tal Conill, xocolataire del carrer del Call, «isidro» de ganga.

Com a recompensa,—i per torna—, nosaltres li posem aquest reclam de franc: —«Chocolate isidrica», no recordem si de la Trapa o de la Trampo».

Els carlistes feien maniobres

La setmana passada, abans de la publicació del nostre número extraordinari dedicat a «Cent anys de carlinada», no passà dia sense que uns carlins o altres ens piquessin per telèfon, i amenacessin si no desistíem de la publicació del número que els vam dedicar.

—«Caerá alguno de ustedes»—ens deien amb un castellà de requetè que entendria. Els comunicants, per fer-nos més por, empraven una veu el més «Dràcola» possible.

Confessem que vàrem passar vuit dies sense beure gasosa ni menjar raïm, tan poca era la set i la gana que teníem.

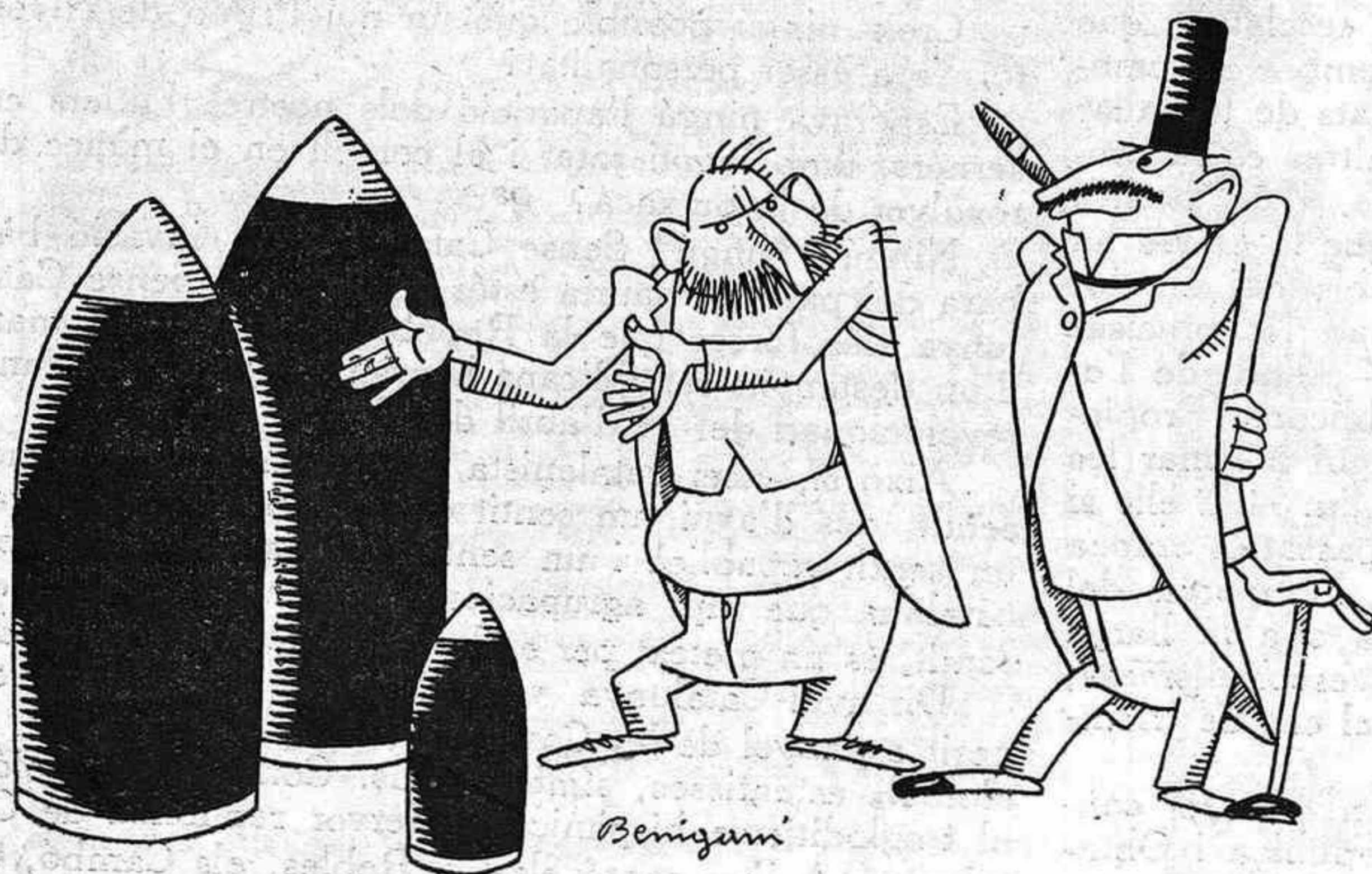
Ara estem un xic més tranquils. Sobretot després del servei policíac d'Olesa de Montserrat. Gairebé tenim el convenciment que la concentració carlina, amb un capellà,—aspirant a Bisbe Caixal,—davant es feia per assaltar «L'ESQUELLA DE LA TORRATXA».

Portarem un ciri a Sant Pancràs en acció de gràcies.

El sub-secretari de la Marina Civil i el seu secretari

Tothom sap que en Pich y Pon—el senyor Pixi Pon com pronuncien el seu nom a Madrid—, ha presentat la dimissió de sub-secretari de la Marina Civil.

El secretari del sub-secretari fou l'encarregat de redactar-la, a requeriments dels periodistes. I el secre-

—Són de bona qualitat aquests obuses?

—Ja ho crec. Són obuses de confiança.

tari del sub-secretari es volgué lluir. En la redacció del document hi ha parauletes capaces de fructificar en el lèxic ja definitivament conegut per «pic-i-ponià».

Llegeix el secretari i el sub-secretari escoltà: «La ingente obra acometida por el señor Pich i Pon».

—«Ingente?» — preguntà el sub-secretari al secretari—. Vol dir que això no és una mena de «lavativa»? El secretari explica com pot per què l'obra del sub-secretari és «ingente».

Segueix la lectura: «—Terminó la labor básica que se le encomendara»—Pich i Pon no vol passar amb això de «básica». Ell ha fet el que ha pogut, i el secretari no té dret a tirar la seva obra al water. Consulta de diccionaris. En Pich i Pon, després de molts esforços, passa amb «la labor básica».

La lectura acaba amb un apoteosi pirotècnic del senyor Pich i Pon.

Llegeix el secretari: «El señor Pich i Pon no ha sido un miembro paralizado en el organismo administrativo».

Crit de protesta del sub-secretari. Astorament del secretari. Pich i Pon no passa per això del miembro paralizado. El secretari suggereix que es pot canviar per: «El señor Pich i Pon ha sido un miembro activo». Res! Pich i Pon es mostra irreductible. Cal amputar el membre, ja sigui paralytitzat o actiu i que no resti rastre en la dimissió d'aquesta mena de cosa.

El secretari obeeix el sub-secretari, el membre es amputat, i la dimissió d'en Pich i Pon porta només dues capficacions a la intel·ligència de l'il·lustre dimittit: allò d'«ingente», i allò de «la labor básica»!

Núvols, sempre núvols

«L'Associació Instructiva de Obrers i Empleats Municipals de Barcelona» demanà unes aclaracions:

Després del emprèstit municipal «es rumoreja que més d'un industrial, creditor de l'Ajuntament, ha rebut la visita d'algun funcionari municipal que sembla que exerceix càrrec de confiança prop d'un Regidor. Aquest empleat municipal, proposa als industrials que mitjançant una bonificació, a favor del Regidor, d'un 8 per 100, els farà cobrar de seguida, i passar davant de tothom, els crèdits pendents.»

Fins aquí la insinuació de «L'As-

sociació Instructiva d'Obrers i Empleats Municipals».

Un diari local,—molt llegit pel poble—, insistia sobre la denúncia: «es tracta d'una denúncia greu no recollida per l'Alcaldia».

Els difícils moments que atravessem no poden ésser moments de núvols. Ni es pot llençar a gratcient una acusació ni es pot deixar enlaire perquè es vaporitzi.

Quan una Associació acusa públicament, algun motiu tindrà. Precisament per obrar com es deu obrar en República, cal que les coses vagin netes i clares, cal que s'esbrim i que les Autoritats no s'enbolcallin amb la fàcil capa del menypreu.

Es sabut que el poble creu més el que li diuen de dolent dels que l'Administren que el que li diuen de bo. Obrant en conseqüència, uns han de parlar clar i altres han de sortir al pas del que es diu, demostrant que és calúmia.

No perquè no hi hagi escàndol de sessions ni divulgació de ràdio, el ressò d'afers al marge deixa de perjudicar per la ciutat.

L'Anguera de Sojo també hi era

Aquella eminència d'«Acció Catalana», que respon al nom d'Anguera de Sojo, anà també a fer d'«isidro».

Gil Robles va proclamar que el discurs «jurídico» de l'Anguera havia estat molt bo!

Per fi Anguera de Sojo ha trobat un lloc just a l'«isidrada». Diuen que es un home de moltes lleis, de molta lletra. Home de lleis, i sense esperit de justícia, va bé per «L'Escorial», aquesta gran cubicació espanyola de fred i pedra. Que se'l quedin!

Els Escorials són fets a mesura dels «catolicismes eròtics» dels Felips II^s i dels homes d'articulat de còdic, estil Anguera de Sojo.

El Borbó té feina

Mentre ací parlem de monarquismes, i els capellans organitzen funerals ben pagats per poder trobar al cel determinades ànimes, l'ex-rei espanyol trafiqueja per Europa, a favor dels Habsburg.

Per la part que li toca, s'ha fet agent actiu de la causa d'Ot, el fill de l'emperatriu Zita, la qui vingué refugiada a Espanya a viure a les costelles del seu parent, i en dir del

seu parent volem dir dels espanyols.

Tothom sap els sentiments monarquistes del president Miklas. Miklas sembla que patrocina l'arxiduc Eugeni pel tron d'Austria, contra la pressió del Borbó que patrocina el príncep Ot. I aquesta es actualment la feina del qui fou monarca de l'«Espanya madre de cuarenta naciones», com diria el fòsil Melquíadez Alvarez. Anar d'un lloc a l'altre, des de Praga a Belgrado, de Belgrado a Bucarest i de Bucarest a Roma, fent propaganda a favor del seu «pou-lain». Es diu que per totes les cancelleries saben els contes verds de l'Esperança Iris. Els hi ha explicat l'ex-rei d'Espanya, pinxo encara i castís, per ferse simpàtic.

Sembla que els jutges i els magistrats que no han sabut ni han volgut adaptar-se a la nostra manera d'ésser, han tingut el que se'n diu «un prompte» i demanden el seu trasllat en massa a fora de Catalunya en vista que ací ja no ens deixem «ajusticiar».

Avui fos i demà festa. Ens temem, però, que es refredaran i que esperaran que els traguem a... em-pentes.

Són capaços de cridar «Visca Catalunya Lliure» si els anginenten el que en diuen «honorarios».

* * *

Amb motiu de la diada de l'11 de setembre, els bancs, entre altres establiments públics, han endomassat els balcons i posat banderes a la façana a excepció de l'espanyolíssim i monàrquic «Banco de España».

Per motius que no cal exposar, no anirem pas a demanar al poble que boicotegi el «Banco de España» i seria inútil d'intentar segrestar-li la caixa, car ja és sabut que els diners depositats a la Sucursal de Barcelona serveixen per a donar facilitats als afavorits de més enllà del Cinca a l'ensem que es neguen crèdits al comerç català.

Que en farem del «Banco de España»?

La detenció, per la policia catalana, d'un tal Sancho, que diuen que es dedica a la professió de fiscal ha mogut un gran desori al Madrid monàrquic.

I això que tot just hem començat a «sanchar».

GLOSSARI

DEL PERILL QUE LA XURMA HABITI EDIFICIS NOBLES

Els ingenus jovincels del "Bloc Obrer Camperol" han volgut atribuir-se el mèrit de l'intent de crema a la vainilla del casal que ocupen els "cracks" que fan el pagès sota el patronat del madrileny Sant Isidre.

Em sembla que els simpàtics romàntics que defensen la samarreta vermella del seu equip en els fàcils partits del revolucionarisme "amateur", s'han apropiat jugades alienes. El mateix senyor Cirera i Volta'l, manso gros del ramat dels "isidres", ha declarat a Madrid que els assaltants del palau de la placeta de Sant Josep Oriol no foren els comunistes ni els anarquistes. Amb una mica més ens arribaria a fer creure que els autors foren els mateixos que havien de representar, ben malament, per cert, i amb esgarips de femella histèrica, el paper de víctimes.

Sigui com sigui, no està gens bé d'anar a calar foc a la casa de ningú. Els bidons de benzina i els llumins no són armes pròpies de gent que heretat molts pseudo-revolucionaris dels costums bàrbars dels vells inquisidors espanyols. Això suposant que els incendiaris fossin els qui s'atribueixen el fet.

Encara que el magnífic i, per molts conceptes, respectable palau

que havia estat casal dels Fivaller, s'estimi. Aquest vici de cremar l'han estigués atapeït dels innombrables sacs de palla de màrrega i dels hots de pega que formen la Junta Directiva, dels pistolers de Sant Isidre, l'eventual i inútil crema d'aquestes andròmines no ens hauria aconhortat de la possible pèrdua de les belles pintures murals que enjoiem aquell edifici i dels valuosos mobles que li donen un prestigi que no aconseguiran encomanar-li mai els carbassons que abusen de llur possessió.

El manteniment del més atrotinat, però venerable, cadiratge de caoba i vellut que obre generosament els seus seients i els seus braços a les patums isidrenques, era més útil i necessari que no pas el perill a què hom volgués exposar a unes pintes que treuen cèdula — possiblement

més baixa de la que els correspon— amb els noms xirois de Cirera i Volta'l, Ginesta, un tal Guillem d'Espona i d'Entrambasaguas (Entrambasaguas deu voler dir entre aguas mayores y aguas menores), un Albert de Despujol, cronista de saló i afeccionat a militar, també de saló, i un senyor de Vilafranca que abans feia de separatista i menjacastellans.

Els qui fan el pagès a l'Institut Agrícola de Sant Isidre haurien de fer-se una masia, amb el corresponent corral i, sobretot, amb un amplíssim galliner, més adient al seu caràcter. Els de la "Cámara Oficial de la Propiedad Urbana", cosins germans dels "isidres", han estat més oportuns i cauts. Van bastir-se una casa indecent, arquitectònicament parlant, a la plaça de l'Angel, que és una constant provocació, per la seva incommensurable lletgesa, a les persones de bon gust. Aquelles dues meuques, en figura d'estàtues, que coronen el disgraciós casal dels propietaris, aguantant amb l'una mà una caseta de pessebre i amb l'altra una clau descomunal, que un hom no sap si és la de la Ciutadella o d'un d'aquells hostals econòmics de Santa Madrona que serveixen àpats d'amor a pesseta els tres plats, són una contínua invitació a l'incendi i a la destrucció, en bé de l'art i de la ciutadania.

El palau dels Fivaller és malaguanyat per a les parts de l'amo. Ara que han anat a Madrid, que es muntin un "pueblo español" a la clàssica "pradera de San Isidro". Hi guanyaran diners i nosaltres tranquil·litat.

PANICAL

Dos que no en fan un.

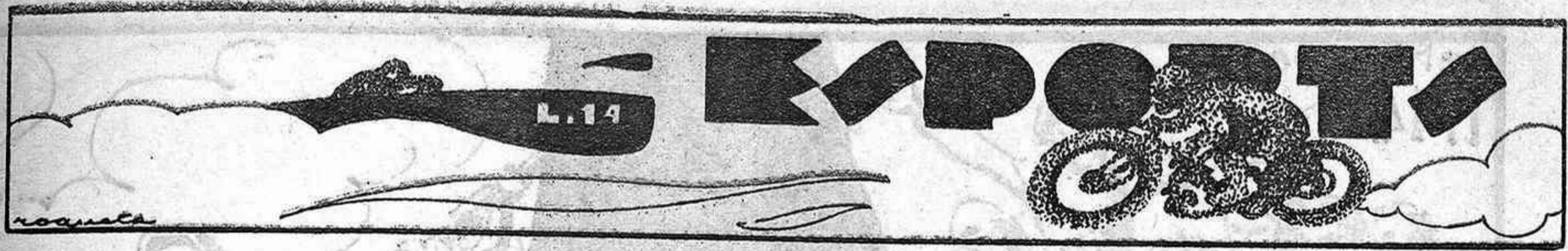
—Alerta! No tornem a ficar els peus a la galleda...

—Oh! és que em penso que aquesta vegada hi ficarem el cap...

—Caram, Senyor Samper, sí que s'engreixa...!

—Sí, m'engreixo de satisfacció. Passen tantes coses a Catalunya!

Cronòmetre

CAMPIONAT A LA VISTA

Ja tenim ací el campionat de Catalunya de Fútbol, que havíem arribat molt a prop de perdre. La Federació Nacional de Fútbol, ignorant, com tot el que respira esperit centralista, de les necessitats de la regió catalana, anava a escamotejar-nos la competició més popular i la que ens va fer aprendre que una pilota és quelcom més que una cosa rodona que es fica en una xarxa i perquè fins pot tenir expresions simbòliques en temps de dictadura. Però l'intent va fracassar rotundament i el campionat és ací, rejuvenit i més viu que mai, disposat a fer que enronqueixin els incondicionals bramaires de la Creu Alta, els baladrers entusiastes de Girona, Badalona i Poble Nou, els espanyolistes de Can Ràbia i els senyors Esteve i dependents de Comerç de Les Corts.

Tenim un campionat de sis clubs. Els de la gran taquilla, ajudats pels seus escuders de Girona i Sabadell, han sabut esquitllar per fi els dos clubs que sobreviuen en el grup, per quedar-se en mitja dotzena, al cap de tantes palestres, retirades heroiques a les assemblees i combinacions amb Madrid.

Barcelona, Espanyol, Sabadell, Júpiter, Badalona i Girona, es presenten amb la cara neta i el vestit nou a l'escenari on tindrà lloc el sànet regional. A can Barcelona han canviat de Junta, i els qui hi han entrat, gent de bona fe, no han dit com en Joan Coma per endavant que guanyarien almenys dos títols dels tres a jugar a la temporada. L'equip té alguns afegits que poden donar sang, gènit, empena i joventut. Li han donat un toquet elèctric al trigemi i han fet l'empelt d'en Woronoff, que tant li feia falta. Hom confia que hi haurà més equip enguany que en altres passats, i que potser sense paveries directives, potser, almenys, el títol de campió de Catalunya es quedi al camp dels Barcelona.

A l'Espanyol han fet variacions al Consell. Abans era President en Santiago de la Riva, i vice-President en Genaro. Ara el President és en Genaro, i vice-President en Santiago. Tot queda a casa.

També han fitxat nous elements. Es parla d'un defensa anglès, però potser no arribi a ésser realitat la cosa. Les fitxes segures perquè ja han passat a l'arxiu de la Federació, són les d'Espada, en Padró i en

Altaveu indiscret

La jirafa d'en Ber Kessy no va caure be el dia del debut davant el València. El seu joc lent no va convèncer del tot.

Els directius i els qui l'han vist entrenar-se, confien que amb un parell de partits serà el mig centre que li cal al Barcelona.

Celebrarem que sigui així, però tenim els nostres dubtes. Ja en parlarem un altre dia.

***

Portabella, que la setmana passada encara era del Martinenc.

L'Espada s'ha de posar a to perquè no guixa. L'han fet jugar de mig centre i d'interior, però no troba aquella forma que feia patir tant a Damià Canyellas i que arribà a fer possible l'entesa amb el President Pla, del Palafrugell, per la venda del fenomen del suro.

En Padró sembla que vol driblar com abans, però que li fa un xic de nosa la panxeta, i que l'Iriondo sembla un noi de quinze anys, amb el rebaix d'uns banys de vapor que li fa prendre en Trabal i el matrimoni que l'ha reprès una mica.

També l'Espanyol té confiança, però és una incògnita el que pugui fer, perquè els pocs partits amistosos que ha jugat abans de començar el campionat, les comes li han fet figa.

S'ha de dir, però, que mai no ha jugat amb l'equip sencer, per ara.

El Sabadell ha cotxejat per Alemanya i Suïssa i ha tornat un xic encostipat dels aires del Montblanc i de les boires del Rin. Ens fa por que haurà de cedir el títol al qui tingui més empena per a guanyar-lo. Cal no oblidar, però, que a la Creu Alta passen altes les victòries forasteres i que per a guanyar una competició n'hi ha prou amb què no es perdin els partits a casa i se'n guanyin un parell a fora.

També ha fet adquisicions el club sabadellenc, però no li porten per ara gaire bonestrugança. Els germans Parera i en Serra han entrat amb mal peu.

El Girona ha llogat en Bestit gran. No sabem si el vestit els vindrà gran o si anirà com una seda. L'equip ha guanyat molt amb les noves adquisicions, i sembla que donarà feina de valent. A Vista Alegre ens fa l'efecte que no guanyarà tothom qui vulgui.

El Júpiter ho té malament. Ens temem que haurà de jugar la promoció. Té l'equip més fluix que l'any passat, però amb el reforç extraordinari davanter. En Diego amb vuit quilos més de panxa que no tenia.

El Badalona, animat pels resultats que ha fet a la promoció, començarà amb molta empena i haurà feina per a guanyar-lo. Tot l'equip guixa bé, i en Serra, que l'Espanyol va deixar per dolent, juga com un home, d'interior esquerre.

Diumenge començaran els bolets. El campionat és ací i el cor ens bateja d'emoció només de pensar-hi.

AQUELL

El Martinenc és l'equip dels defenses. Ha venut en Portabella a l'Espanyol i encara li resten uns quants fenòmens per a omplir el seu lloc.

I pensar que el Barcelona i l'Espanyol no en van gaire grassos!

***

Canyardo, que semblava un xic baix de forma, ha guanyat el títol de campió de Catalunya de fons.

Quan un home val... sempre sap reivindicar-se a temps.

***

CASANOVA. - I pensar que abans eren els qui em portaven també corones!...

El Gran Premi d'Espanya que s'ha de córrer al circuit de Lasarte el 23 d'aquest mes, promet ésser un èxit per les marques que semblen disposades a córrer-hi.

Mentre no passi com sempre, que a l'hora de començar hi compareixen la meitat dels participants que s'anunciaven, tindrem de reconèixer que Lasarte va conquerint un valor motorístic internacional.

***

El Barcelona volia signar la fitxa al jugador Tomásín, del Saragossa; però quan ja anava a omplir la llicència i semblava disposat a acceptar les condicions que li feien, va prendre el tren cap a Saragossa i encara l'esperem.

En Tomásín podrà ésser aragonès, però ningú no negarà que sap despedir-se a la francesa.

Noves i Comentaris

Aviat entrarem de ple a la temporada cinematogràfica 1934-1935. Ve l'octubre. Els dies es van escurçant. La tardor porta pluges i avisa el fred. La gent abandona les platges.

***

La Warner Bros. ha descobert una nova "estrella", Josephine Hutchinson.

El nom de la nova "estrella" cinematogràfica és un xic complicat. Malgrat sonar com els platerets, és possible que semblant recargolament perjudiqui la popularitat. No es podria dir millor: la Joseph Hut?

***

Producció «Oro».

«El negre que tenia l'ànima blanca».

Voldríem que l'«or» lluis en aquesta nova filmació de la novel·la «El negre que tenia el alma blanca», feta per B. Perojo.

La filmació passada, malgrat la Piquer, s'hi veia més el carbó que l'or.

I això és natural tractant-se de negres, suficientment malaurats per a inspirar cursileries sentimentals com «El negre que tenia l'ànima blanca».

***

Aquesta temporada, ultra Anna Sten, veurem una nova vampiresa: Lynn Browning. La presenta també la Warner Bros.

Alguns diuen que té coses de Lya de Putti. Seria de desitjar que Lya de Putti hagués tingut també coses de la Lynn Browning. Qui sap si

seria això una compensació per al públic? les pel·lícules nord-americanes de «gangsters».

***

***

Una sessió de cinema soviètic al Barcelonès. Passen «La Terra».

Confessem l'admiració que sentim per bona part de les innovacions de «La Terra», no per la totalitat de la pel·lícula.

Molts comunistes veien passar la cinta amb els ulls tancats.

Un del costat nostre ens va confessar amb veu molt baixa, per por d'una indiscreció, que li plaién més

El cinema és despiatadament caníbal. Devora.

Què s'ha fet Corinne Griffith, una de les vedettes de cinema americana més ben pagades?

Què s'ha fet Colleen Moore?

Què s'ha fet Billie Dove?

On és Sue Carol?

I el popular Buddy Rogers?

I Norma Talmadge?

Estrelles errants d'un dia, han des-

LA VAGA A MADRID

Sant Isidre.— Què passa, que tot està tancat?

L'obrer.— Que no sabíeu que ací hi ha una república laica, i que no estem per sants?

Carlos

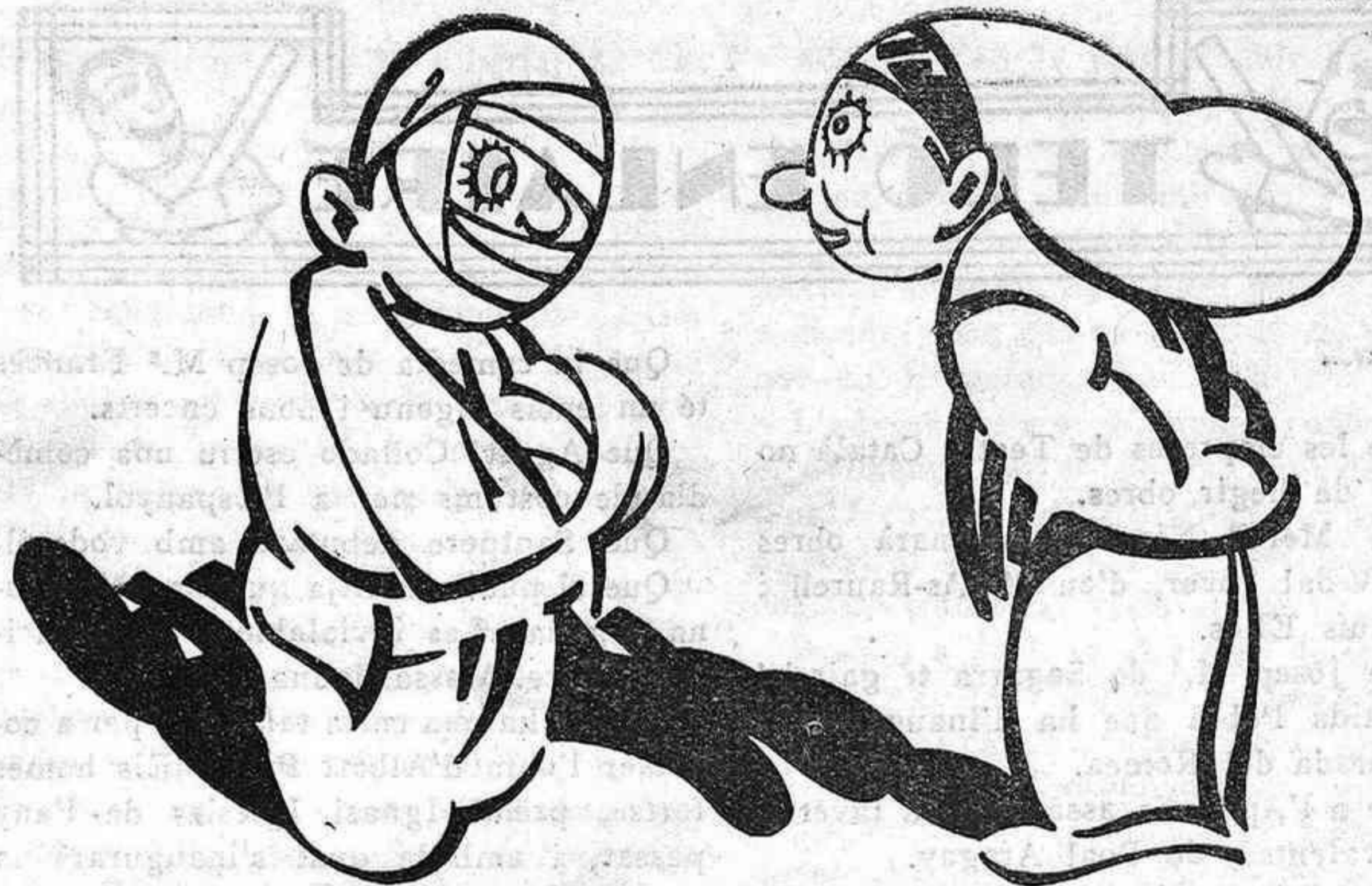
aparegut deixant un petit record, com han desaparegut Harry Langden, Wilma Banky, Rod La Rocque, Laura Laplante, i tantes altres, i tantes estrelles velles que desapareixen junt amb l'estrena llençada enguany i de la qual ningú no recorda ni la pel·lícula ni el nom.

***

Aloïs Funk ha augmentat amb un nou llibre la llarga llista d'obres que volen estudiar la influència que té el cinema damunt la joventut.

Aloïs Funk nega aquesta influència. Un llibre alemany de Hermann Wolter deia que noves promocions avançaven nodrides d'imatges i de sensacions cinematogràfiques.

Per Aloïs Funk — fetes consultes—, no hi ha un 2 per 100 de joventut influenciada pel cinema. El seu qüestionari sobre: «Què us ha ensenyat el cinema?», ha estat contestat molt pintorescament. A una

La tornada dels Isidros.

—No deieu que us esperaven amb els braços oberts?

—Sí, però és que a cada braç portaven un garrot.

noia li ha ensenyat a vestir-se. A l'altra, fer l'amor. A un perruquer li ha portat models nous de pentinats. A un pagès, el distreu: «no fuma, no juga ni pren cafè, ¿amb què ha de passar el diumenge?» Va al cine. A un «fresc», el cine li mostra les dones que mai no podran ésser seves. Influència profunda de la pantalla, segons Aloïs Funk, cap.

I aquest llibre que vol ésser una «rebutada» del cinema sembla escrit per fer-ne l'apologia. ¿Què hi ha d'allò de la immoralitat, del gangsterisme?

***

Corren noves que aquest hivern

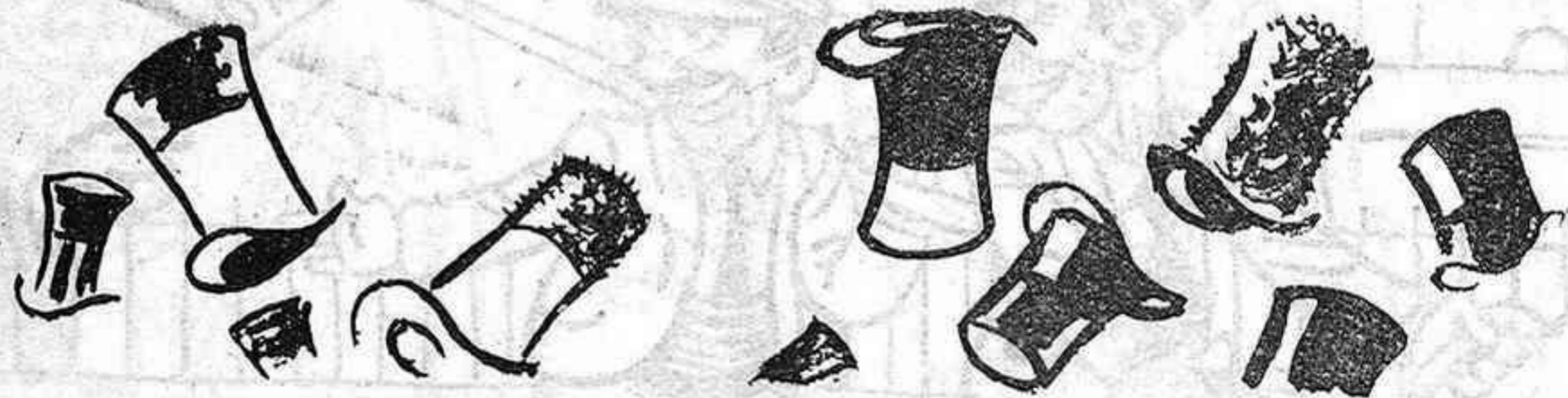
veurem, entre altres films russos, el film rotulat: «Tres cants a Lenin», un dels gran èxits de la passada exposició del film internacional a Venècia.

***

¿Per on entren a alguns cines de Barcelona tantes pel·lícules alemanyes indesitjables?

Imitacions d'imitacions fan cine francès, cine nord-americà, cine rus i àdhuc cine alemany de bones pel·lícules.

També tot a 0'95 pessetes en cinema. O bé mercadeig de roba vella venuda cara, especialitat d'alemanys situats?

—Visca la República!

—.....

—Visca Espanya!!

—.....

—Visca la pel!!!

—Visca...!!!

Es diu...

Que les empreses de Teatre Català no paren de llegir obres.

Que Mercè Nicolau estrenarà obres d'en Vidal Jover, d'en Millàs-Raurell i de Lluís Elies.

Que Josep M.ª de Sagarra té gairebé enlestida l'obra que ha d'inaugurar la temporada del Romea.

Que a l'Apolo ja assagen «La taverna dels valents», de Poal Aragay.

Que Lluís Capdevila portarà a l'Apolo una obra popular: «El crim de mitjanit».

Que és probable que Ramon Vinyes doni a la companyia Casals-Clapera la seva crònica imaginada en vuit quadres: «L'etern crucificat».

Que al Còmic segueix l'èxit de «Les vampiresas».

Que Gastó Màntua i Martínez Valls estrenaran aviat una sarsuela que han escrit amb col·laboració.

Que s'ha rebut amb goig la nova de l'entrada d'Enric Lluelles a la companyia de Mercè Nicolau.

Que al Novetats han tingut un gran èxit amb l'estrena de «La Bien Ganada».

Que Pau Hertoge la canta amb allò que es diu una veu d'àngel. Suposem que es deu tractar d'àngels amb veu.

Que al Barcelona hi ha l'Ortas, genial pallassó per a les pallassades d'en Muñoz Seca.

Que «El Nostre Teatre» ha publicat la comèdia en tres actes de Josep M.ª Francès, «El Saltiró de la Cardina».

Que la comèdia de Josep M.ª Francès té un encís ingenu i bons encerts.

Que Agustí Collado escriu una comèdia de costums per a l'Espanyol.

Que Santpere debutarà amb vodevil.

Que el públic desitja que s'acabin d'una vegada «Las inviolables» del Principal Palace. Massa llauna.

Que hi ha una certa tiferania per a conèixer l'obra d'Albert Piera «Els homes forts», premi Ignasi Iglésies de l'any passat, i amb la qual s'inaugurarà la temporada oficial de Teatre Català 1934-1935 en el Poliorama.

Que alguns diuen que l'obra és inefablement soporífera.

Que altres sostenen que en l'obra hi ha encerts.

Que, per ara, la Vila i en Davi seguiran essent l'admiració dels de Navalcarnero i Torrelodones.

Que quan trobin alguna obra rifaran cindries i posaran marbres commemoratius pels teatres castellans: moda nova en aquelles terres.

Que Joan Mínguez estrenarà una obra al Romea. Tenim confiança amb el talent de Joan Mínguez.

Que malgrat es digui que el Poliorama s'inaugurarà amb l'obra d'Albert Piera: «Els homes forts», també hi ha qui diu que s'inaugurarà amb una obra d'Avelí Artís.

Que els assessors del teatre—diem-ne oficial—troben que el tercer acte d'«Els homes forts» hauria d'ésser el primer, i el primer el segon, i que el segon hauria d'ésser el tercer.

Que l'obra aranjada així, és fàcil que tingués un èxit mitjà.

Que el teatre Apolo s'inaugurarà el dia 28 d'aquest mes.

Que Assumpció Casals segueix millor de la seva malaltia.

ESQUELLOTS

El cèlebre tren, que va profetitzar Royo Vilanova, de catalans que aniríem a Madrid a demanar que ens tornessin a posar el morrió i a fermar-nos amb cadenes, ja ha sortit. Una colla de vagons ramaders s'han omplert d'«isidres» que han anat a fer el ruc a la capita de la República espanyola en complicitat amb els cavernícoles de Gil Robles, els indis de «Falange Española» i els gangsters del partit radical.

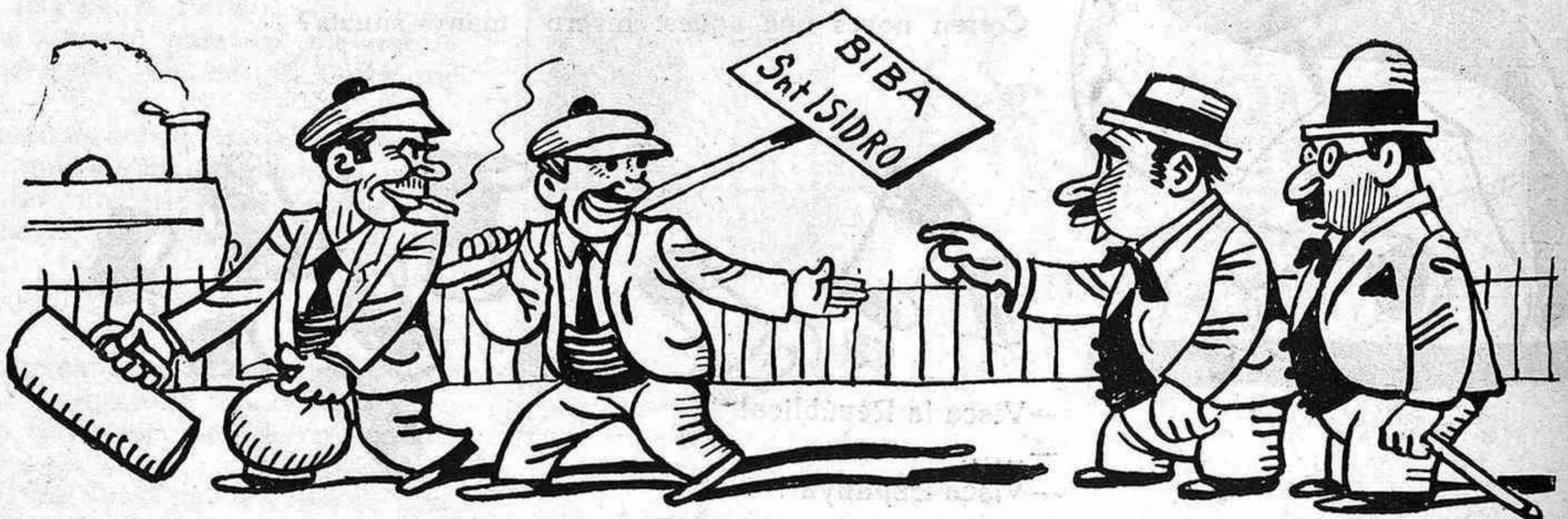
La cosa faria riure, tan menyspreables i grotescs són els nostres «isidres», si no hagués estat causa que es vessés sang innocent. Sang que haurà de caure indefectiblement damunt dels caps de carbassa dels elements de l'«Institut Agrícola de Pistolers de Sant Isidre».

***

L'anada dels «isidres» a Madrid ha fet d'actualitat un article titulat «Los cocodrilos», que Alexandre Lerroux va dedicar-los anys enrera, quan feia de «rebelde», sense sospitar potser que ell i els altres havien de coincidir tots a defensar la menjadora.

***

A l'assemblea isidrista de Madrid van coincidir, asseguts a l'entorn de la mateixa taula, a més dels vius de les nostres forces vives, Gil Robles, Martínez de Velasco, Goicoechea, Calvo Sotelo i Me!

Els subdits d'en Cirera

—On aneu?
—A Madrid.

quiades Alvarez. Als jugadors, se'ls han vist les cartes.

***

Els «isidres», provincians de pertot arreu, tan covards com cíncics, van afirmar que estarien disposats a admetre tota reforma que emmarqui dins del concepte «cristià» de la propietat. ¿Ens volen dir quin és el concepte «cristià» de la propietat? ¿Ens voldran donar a entendre que Crist va morir al Gòlgota per a defensar el feudalisme i l'esclavitud dels homes ajupits a la gleba? ¿Es que ens volen fer creure que Crist va sacrificar-se a benefici dels panxa-contents de la «Lliga» i de l'«Institut de Sant Isidre»?

***

Una de les sorpreses de l'assemblea isidrista celebrada a Madrid fou el discurs vergonyós de l'aspirant a sant, senyor Oriol Anguera de Sojo. Sorpresa per a molts, no pas per a nosaltres, car feia temps que ens temíem que en el quequeig del fracassat president de l'Audiència de Catalunya hi havia quelcom pitjor que un defecte físic.

En el ca... ca... talanisme del senyor Angue... Angue... ra de Sojo, hi ha hagut sempre l'esperit de carcunderia i de plutocràcia que animava els qui aconsellaven que els catalanistes no es preocupessin de les qüestions religioses i socials. Això era un truc molt brillant mentre l'esperit de dretes guanyava i es mantenia. En nom de la unitat d'esforços dels catalans, hom ajornava indefinidament el plantejament dels assumptes vitals de llibertat, laïcisme i justícia. Però ara que els principis esquerrans imperen, els catalanistes de dreta no volen saber res

de catalanisme ni de la llibertat de Catalunya.

***

El senyor Anguera de Sojo era per a molts catalans, i sembla mentida!, un futur candidat a la presidència de la Generalitat de Catalunya. Es fa dir home de lleis i vol mantenir a nivell el tira-buquet de la justícia... mentre defensi els interessos de les castes que patrocina.

Ell vol que les lleis s'acompleixin, sobretot els capricis «leguleyos» del Tribunal de Garanties contra una llei del Parlament de Catalunya. El senyor Anguera ha de saber, forçosament, la llei que hom aplica, a tots els països, als traïdors a la pàtria. Si el senyor Anguera de Sojo ha meditat jurídicament sobre aquest greu punt jurídic, ha de tremolar de cap a peus.

***

Els «isidres» es queixen que el Govern de la Generalitat no els deixés anar a Madrid en camions i en tartanes. En canvi, van poder sortir en tren. La «isidrada» ha pagat malament la cura que va prendre la Generalitat que no fessin mal als romeus de la peregrinació idiota. Millor hauria estat deixar-los suïcidar.

***

«Vivan los caballeros de industria, ai! los caballeros del 10 de agosto!», va cridar-se a Madrid en l'assemblea isidrista, aclamant la sanjurjada que la República, estúpidament magnànima, no va castigar com calia.

Un crit isolat, potser sarcàstic, de «Visca la República!», no fou contestat per ningú. Entesos?

***

Així com en la família dels grills hi ha jerarquies — prínceps, reis... —, a la Magistratura passa una cosa per l'estil. No en teníem prou amb don Jovino i un altre «socio» el nom del qual sentim molt no recordar en aquest moment, que a darrera hora ens ha sortit no res menys que un Emperador!

L'advocat senyor Xammar, condemnat el diumenge darrer, no hi veurà de content. I encara els «isidristes» que anaren a Madrid demanaven la independència del poder judicial a Catalunya!

Bromes a part, en el Palau de les Balances segueixen donant gat per llebre i mancant al pes d'una manera... com ho direm?, molt a l'espanyola.

Decididament, s'imposa la necessitat de fer dissabte al casalot de les injustícies cares.

***

«La Veu de Catalunya», incorregible en el seu ofici repugnant d'alcajota, fa grans lloances de l'assemblea isidrista, i vol oblidar que els «isidres» tragueren de la junta de l'Institut, a puntades de peu, la gent de la «Lliga».

Ara, per la ploma dels caragirats Josep Pla i Manuel Brunet, els «segundamas» de la casa, troben que l'assemblea fou una cosa transcendental i imposant. Segurament que la baixesa de «La Veu» serà igualment avalorada pels «isidres» com per la consciència honesta de la gent de tots els partits.

***

Qui ho havia dit que ja no hi havia carlins? La troballa a Olesa de Montserrat d'un centenar malcomptat de sol-

Els subdits d'en Cirera

—D'on veniu?

—De... Ma... drid...

EDEN CONCERT

NOU DE LA RAMBLA, 12

40 ARTISTES NOVES A BARCELONA

— Tots els dies tarde i nit —

P. Alcayde - Consuelito Zamora - Juli'a Suarez - Pilar del Río - Paquita Flores - Hermanas Vera

Mercedes Sicília Lolita Granados
Gran cantonista de cant regional Bailarina-L'ànima del bal

DEBUT DE

Avamond y Avda Gran parella de Balls acrobàtics

Tots els dies presentació a Barcelona de la vedette

★ **Amelia Sánchez** ★
— Miss Madrid 1934 —

PROXIMAMENT
DEBUT DE **Julita Reyes**

LA VEDETTE INTERNACIONAL

ORTOPEDIA MODERNA

Fill de B. Carcasona

Taller i Despatx: Escudellers Blancs, 8

Telèfon 10916

Casa fundada en 1875

**Aparells exprofessos per a cada malalt
Braguers Reguladors**

per a la retenció absoluta de la trencadura.
Faixes per estòmacs i ronyons caiguts.
Faixa cotilla abdominal. Models moderns.

Cotilles Ortopèdiques

per a curar o corregir les
desviacions de l'esquena.

Més de 50 anys de pràctica són la millor garantia

dades de la raó social «Déu, Pàtria i Rei», acabidillats, naturalment, per un capellà, ens rejoyeneix i ens fa concebre les més falagueres esperances.

Per altra part, la presència d'aquesta gent, en aquest temps, a la muntanya,

és molt oportuna; ens trobem en plena collita de bolets. No ho oblidin, però, que també resta oberta la temporada de caça.

***

A l'Eden Concert s'han obert les portes novament i torna a ésser com en els temps dels grans espectacles, el palau de les cares boniques; darrerament vàrem admirar, entre moltes artistes que desfilen per aquell escenari, la nova «vedette» Amàlia Sánchez, miss Madrid, amb un estil ben depurat i amb una simpatia exquisida. Mercè Sicília és un altre reforç. El sentiment i distinció que posa en la interpretació dels seus cants regionals i argentins deixa el públic ben admirat del seu treball delicat i fi. Lolita Granados, reina entre les ballarines, posseix un gran art i precisió en el seu treball, és molt bonica i gran artista. P. Alcayde, Consuelito Zamora, Julita Suarez, P. del Río, Paquita Flores, Hermanas Vera i altres fan el «clou» dels bons números amb què la nova empresa de l'Eden obsequia el seu públic barceloní.

Vies Urinàries

BLENORRAGIA (Purgacions)

i totes les greus complicacions de l'aparell GENITO-URINARI, tals com CISTITIS, PROSTATITIS, GOTA MATINAL, o MILITAR, ORQUITIS, etc., de l'home; METRITIS, VAGINITIS i ANEXITIS, de la dona; s'obté un ràpid i segur resultat amb l'ús dels

SELLOS OSSAM

Llurs propietats antisèptiques i microbicides comuniquen a la sang i a l'orina i es noten llurs efectes a les primeres preses; calmen els dolors produïts per la micció; l'orina es manté asèptica i els gonococos són destruïts fins a obtenir amb llur ús una veritable i completa curació

De venda: Dr. ANDREU; Segalà (Rbla. Flors, 14). Farmàcia de la Creu; Farmàcia Tarrés (Carme, 84); Pujol i Culell (Pelayo, 56); Ferrer i principals farmàcies

FABRICA DE BILLARS - Boles de vorí i de pasta - Articles de joc en general - Constructor exclusiu dels billars elèctrics «JAPONES» i JARDINERIA MODERNA» (patentats)

EUSEBI ESCARDIBUL

Correspondència: Apartat de Correus, 200 - Casa fundada l'any 1840

DESPATX: UNIO, 4
TELEFON 16876

BARCELONA

LA MILLOR NAVALLA
D'AFAITAR?

ARTERO

NOM DE GARANTIA

MARCA REGISTRADA

Llibreteria, 9 (tocant la Plaça la República) BARCELONA

Cafés del Brasil

Per tot Espanya

Exigiu els cafès del Brasil

Són els més fins
i aromàtics

CASES BRASIL

BRACAFÉ

PELAYO - CARIOCA

Consultori Mèdic del Dr. CASASSA

VIES URINÀRIES, SÍFILIS I PELL

Preus Econòmics

De 11 a 1, i de 5 a 7-Festius de 11 a 1 - Tallers, 29, entl.

CLÍNICA GALLEGO

Vies urinàries - Matriu - Sífilis
Impotència - Diatèria - Raigs X

Director: Doctor J. RIU
Diumenges, de 10 a 1

Consulta: de 10 a 1 i de 4 a 9
NOU DE LA RAMBLA, 18

LA BONA SOMBRA

Tots els dies grans atraccions.-Actuacions a la pista

Leonor Eliete
(Balls americans)

Rosita Marin
(Fívol)

La parella Tomshon Anita (Balls excentrics)

ORQUESTRA MATAS BAND

ESPECTACLES

TEATRE COMIC

Revistes

EXIT

Las Vampiresas

Francesc Layret, 55
Telèfon 34541

Frontó Principal Palace

Extraordinaris partits amb cistella

pels asos de la pilota

FRONTO NOVETATS

Tots els dies grandiosos partits, tarda i nit

ELS MILLORS PILOTARIS

Voleu passar una bona estona?
Aneu al FRONTÓ NOVETATS

INTIM CINEMA

Escollits
programmes

CINE TALIA

El hombre invisible,
en español

La voluntad del muerto,
en español

El Dr. Frankenstein

REVISTA Y DIBUJOS

CANODROM PARK DE CATALUNYA (GUINARDÓ) Servei d'autòmnibus ROCA

El lloc més fresc i atractiu de Barcelona

Les vetlles al Park Canòdrom, us seran inoblidables

Ball i atraccions, amenitzat per l'orquestra «MATAS BAND». Servei de banys i Restaurant

Piscina i Fons lluminoses

EL RETORN DE LA COMPANYIA DE TITELLES DE SANT ISIDRE